

Žaloba podaná dňa 11. januára 2005: Antonello Violetti a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Jazyk konania: francúzština)

Antonello Violetti, bydliskom v Cittiglio (Taliansko) a 12 ďalších úradníkov, v zastúpení: Eric Boigelot, advokát, podali dňa 11. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

1. nariadil predloženie všetkých spisov týkajúcich sa žalobcu, zapečatených Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF),
2. nariadil predloženie správy, ktorou sa ukončuje vnútorné vyšetrovanie žalobcov,
3. zrušil vyšetrovanie vedené proti žalobcom,
4. zrušil správu OLAF, ktorá obsahovala oznámenie o vyšetrení a informovanie talianskych súdnych orgánov,
5. zrušil správu o vyšetrení zaslanú talianskym súdnym orgánom,
6. zrušil všetky akty ktoré nadväzovali a/alebo sa vzťahovali na tieto rozhodnutia, prijaté po tom, ako bola podaná táto žaloba,
7. zaviazal Komisiu na náhradu škody spolu s úrokmi ohodnotenú ex aequo et bono vo výške 30 000 eur pre každého žalobcu, s výhradou zvýšenia alebo zníženia v priebehu konania,
8. v každom prípade zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

OLAF oznámil žalobcom, že začal vnútorné vyšetrovanie v súvislosti s uplatnením systému úrazového poistenia. Po tomto oznámení sa dotknutí úradníci dožadovali prístupu k svojej zdravotnej dokumentácii. Tento prístup im bol zamietnutý.

Žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 73 Služobného poriadku, článku 28 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov, porušenia Pravidiel o poistení nebezpečenstva úrazu a choroby z povolania úradníkov Európskych spoločenstiev, ako aj z nerešpektovania všeobecných právnych prin-

cípov, ako je princíp správneho úradného postupu, princíp rovnakého zaobchádzania, ako aj z nerešpektovania povinnosti starostlivosti o zamestnancov a princípov, na základe ktorých musia OLAF i Komisia prijať rozhodnutie len na základe zákonných dôvodov, ktoré sú relevantné a nevyplývajú zo zjavnej chyby v posúdení.

Žalobcovia tiež tvrdia, že nariadenie 1073/1999⁽¹⁾ a rozhodnutie Komisie 1999/396/ES z 2. júna 1999⁽²⁾ sú nezákonné, a preto uplatňujú námietku nezákonnosti v zmysle článku 241 Zmluvy ES.

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 1073/1999 z 25. mája 1999 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) (Ú. v. ES L 136, s. 1)

⁽²⁾ 1999/396/ES, ESUO, Euroatom: Rozhodnutie Komisie o podmienkach vnútorných vyšetrení pri boji proti podvodu, korupcii a ostatným protiprávnym konaniam poškodzujúcim záujmy spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 57)

Žaloba podaná dňa 10. januára 2005: Eric Gippini Fournier proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Jazyk konania: francúzština)

Eric Gippini Fournier, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Anouk Theissen, advokát, podal 10. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutia, ktorými sa žalobcovi nepriznali žiadne „prednostné body riaditeľstva“ v rámci povyšovania za rok 2003, ktorými boli zamietnuté jeho sťažnosti adresované výboru pre povyšovanie požadujúce priznanie „prednostných bodov riaditeľstva“ („odvolacích“ bodov alebo prednostných bodov podľa viacerých názvov, ktoré majú) žalobcovi a ktorými sa mu nepriznali prednostné body za prácu v záujme inštitúcie podľa článku 9 všeobecných ustanovení na vykonanie článku 45 služobného poriadku,

2. zaviazal Komisiu zaplatiť žalobcovi čiastku 2 500 eur ako náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy,
3. zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, úradník Komisie, ktorý bol v záujme služby preložený na Súdny dvor od 1. marca 2002 do 6. októbra 2003, uplatňuje námietku nezákonnosti proti všeobecným ustanoveniam na vykonanie článku 45 služobného poriadku z dôvodu neuskutočnenia porovnania jeho zásluh so zásluhami iných úradníkov iných riaditeľstiev. Takisto tvrdí, že väčšina kategórií prednostných bodov je protizákonná, pretože sú v rozpore s článkom 45 služobného poriadku a zásadou zákazu diskriminácie.

Žalobca namieta porušenie článkov 5, 25, 43 a 45 služobného poriadku, článku 2 ods. 1 druhého pododseku všeobecných ustanovení na vykonanie článku 43 služobného poriadku, ako aj článku 2 ods. 1 a článku 6 ods. 3, 4 a 5 všeobecných ustanovení na vykonanie článku 45 služobného poriadku. Žalobca takisto namieta porušenie zásad primeranosti, zákazu diskriminácie, rovnakého zaobchádzania a legitímnej dôvery. Žalobca napokon tvrdí, že došlo k procesným chybám, zneužitiu právomoci, nedostatočnému odôvodneniu a oznámeniu rôznych úkonov a rozhodnutí, ako aj ku zjavným chybám v posúdení.

Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Jazyk konania: angličtina)

Standard Commercial Corporation, so sídlom vo Wilstone, Severná Karolína (USA), Standard Commercial Tobacco Corporation, so sídlom vo Wilstone, Severná Karolína (USA) a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, so sídlom vo Vaduze (Lichtenštajnsko), v zastúpení: M. Odriozola, M. Marañón a A. Emch, advokáti, podali 21. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 20. októbra 2004 vo veci COMP/3.38.238/B.2 – Surový tabak Španielsko v rozsahu, v akom sa dotýka žalobcov;
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia v napadnutom rozhodnutí skonštatovala, že žalobcovia, okrem iných podnikateľov, porušili článok 81 ods. 1 ES tým, že v období rokov 1996 až 2001 uzavreli dohody a uskutočnili zosúladené postupy za účelom určenia (maximálnej) ceny za dodávku každého druhu surového tabaku (bez ohľadu na kvalitu) a rozdelenia nákupných množstiev surového tabaku každého druhu. Komisia ďalej skonštatovala, že pre obdobie posledných troch rokov (1999-2001) si žalobcovia takisto dohodli cenové rozpätie pre jednotlivé stupne kvality každého druhu surového tabaku, ako aj iné podmienky.

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú predovšetkým to, že Komisia nesprávne uplatnila článok 81 ods. 1 ES a článok 23 ods. 2 nariadenia 1/2003⁽¹⁾ tým, že žalobcov uznala za zodpovedných za porušenie práva, ktorého sa dopustila ich dcérska spoločnosť. Podľa žalobcov Komisia neprekázala ani to, že postavenie žalobcov im umožňovalo ovládať ich dcérsku spoločnosť počas celej doby trvania porušovania práva, ani to, že v skutočnosti mali akýkoľvek vplyv na konanie dcérskej spoločnosti. Žalobcovia subsidiárne tvrdia, že Komisia dostatočne neodôvodnila, prečo ich uznala za zodpovedných za porušenie práva, ktorého sa dopustila ich dcérska spoločnosť.

Žalobcovia ďalej tvrdia, že Komisia porušila zásadu rovnakého zaobchádzania tým, že nepoužila na nich rovnaké kritériá, ako použila na vylúčenie zodpovednosti iných materských spoločností za predmetné porušenie práva, ktorých sa dopustili ich dcérske spoločnosti. Týka sa to aj nezohľadnenia skutočnosti, že majetkový podiel jedného zo žalobcov v jeho dcérskej spoločnosti bol výlučne finančnej povahy, pričom Komisia na základe presne toho istého dôvodu vylúčila zodpovednosť inej materskej spoločnosti.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy, Ú. v. ES L 1, 4. januára 2003, s. 1.